

## **Üstad için neden bu kadar övgü söylenmiştir, bu övgülerden "şecere-i risaletin bir son meyve-i münevveri" ifadesi, Üstadı -haşa- peygamber gibi göstermez mi?**

---

Nübüvvet ağacı ile ağaca ait meyve aynı kategori, aynı sınıfa girmez. **"Şecere-i risaletin son meyve-i münevveri"** ifadesindeki **ağaç** imgesi **peygamberler** silsilesini ifade ederken, ağaca nispet edilen **meyve** imgesi ise, bu ağaçtan meydana gelen **alim, evliya, müçtehit ve müceddidleri** ifade etmektedir.

Evet bütün alim, evliya, müçtehit ve müceddidler, peygamberlerin riyasetinde ve terbiyesinde gelişip büyüyen tatlı ve olgun meyveler gibidirler. Mesela, İmam-ı Rabbanî Hazretleri nübüvvet şeceresinin o dönemdeki en nurlu en tatlı en verimli bir meyvesi idi. Elbette her asırda her dönemde bu tarz meyveler olacağı gibi, ahir zamanda da en azamı en büyüğü gelecektir.

Nasıl Peygamber Efendimiz (asm) nübüvvet ağacının son peygamberi son şeceresi ise, elbette bu şecereden tevellüt eden meyvelerin de en büyüğü en azamı ve en son bir meyvesi olmak gerekir ki Mehd-i Azam da bu meyvelerin en büyüğü ve en sonuncusudur.

Materyalist felsefenin kahredici esintisine karşı Risale-i Nur'un bu asırdaki ilmi ve manevi hizmeti, öyle bir seviyededir ki, bu sena ve övgüler bu hizmete mukabil az ve sönük kalır.

**Üstadımız son müceddittir.** Müceddid kelime olarak **tecdit eden, yenileyen ve yenileyici** anlamlarına geliyor. Terim olarak ise hadis-i sahihle bildirilen, her yüzyıl başında dini hakikatleri, devrin ihtiyacına ve gereklerine göre ders vermek üzere gönderilen büyük âlim ve Hz. Peygamber (asm)'in vârisi olan zât demektir.

**Müceddid peşinen kabul edilmez, ancak icraat ve mücadelesinden sonra insanlar tarafından takdir edilir.** Yani müceddid denilen zatın fikir ve aksiyonları insanlığa yeni bir ufuk yeni bir çağır yeni bir bakış açısı verebilmiş ve bütün Müslümanlar da bunu sağduyu ile kabul etmişler ise, o zata müceddid denilmiştir.